

(Οἱ συνωμόται πάλιν
μέ δύναμιν μεγάλην.)

Μέ τά ξίφη γυμνωμένα
ἐμπρός μᾶρος ἐν τῷ Σταδίῳ
τῷ χρυσῷ...
τριτίμ τριάντα ἕνα,
τριτάμ τριάντα δύο
καί μισό.

Φ.—Σάν χωροφύλαξ ἔφιππος μοῦ φαίνεται πῶς εἶναι...
ἔσένα πῶς σοῦ φαίνεται, μωρὲ Βιλλαρδουῖνε;

Π.—Ἔτσι κι' ἐμένα φαίνεται...

Φ.— Ἰδέ τον... μᾶς κυττάζει
καί ἄγριος πρὸς τὰ ἐδῶ θαρρῶ πῶς πλησιάζει.

Π.—ὦ! νάτος. εἶναι σταυρωτῆς.. τὸ βῆμα του ἐπείγει..

Φ.—Σπαθί καί ρετινόλαδο καί ὄπου φύγη φύγη.

(Πολλοὶ ἐκ τῶν συνωμοτῶν
μέ νέον τόνον δυνατόν.)

Μέ ξίφη γυμνωμένα
ἐμπρός μᾶρος ἐν τῷ Σταδίῳ
τῷ χρυσῷ...
τριτίμ τριάντα ἕνα
τριτάμ τριάντα δύο
καί μισό.

Φ.—Περίδρομος!... ἀφήσατε τὸ ἄσμα καί τὴν πάλην,
διότ' ἡ ἐπανάστασις θ' ἀναβληθῆ καί πάλιν.

Π.—Ἄς φύγωμεν ὀγρήγορα κι' ὁ σταυρωτῆς σιμόνει.

Συν.—Ἀλήθεια, εἶναι σταυρωτῆς καί τὸ σπαθί γυμνώνει.

Φ.—Τρία πουλάκια κάθονται 'στοῦ Διάκου τὸ ταμποῦρι
καί φεύγετε νὰ φεύγωμε καί κόψτε τὸ κουμποῦρι.

(Οἱ πάντες διαλύονται κι' ὁ Φασουλῆς πυρέσσει
καί τρέχει 'στὸ κρεββάτι του μέ τούρτουρα νὰ πέσῃ).

Καί ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελίαις.

Ἄγωνα ἢ Ἐστία καί πάλιν προκηρῶσει,
ὅστις τοῦτέστι γράψῃ Διήγημα μέ χάρι,
εἰς τοῦτον ἢ Ἐστία τὸ γέρας θὰ χαρίσῃ
καί πεντακόσια φράγκα τοῖς μετρητοῖς θὰ πάρῃ.
Ἐκθέτει καί λαχεῖον βιβλίων πρὸς τοῖς ἄλλοις
δι' ὅσους προπληρόνουν ἐμπρὸς τὴν συνδρομῆν,
προτρέπομεν δὲ πάντας μετὰ σπουδῆς μεγάλης
συνδρομηταὶ νὰ γίνουν εἰς τὴν αὐτὴν στιγμῆν.

Καί τέλος πάντων ἴδαμεν κομψόν κι' ἐρατεινόν
καί τὸ Ἡμερολόγιον τό καί Βυζαντινόν.

Καί τοῦτο εἶναι κάλλιστον καί πρῶτον ἐν τοῖς πρώτοις,
Μαγκάκης ὁ διευθυντής, Μαγκάκης ὁ ἐκδότης.

Ἐβγῆκε δά κι' τὸ Μ π ο ὺ λ-Μ π ο ὺ λ τὸ Ἀνατολικόν,
τοῦ Κώστα τοῦ Κατσιμίαια ἐν βάλς μεθυστικόν.
Καί τώρα κάθε χορευτῆς καί καθεμιά κυρὰ
βεβαίως δὲν θὰ λυπηθῆ γιὰ τὸ Μ π ο ὺ λ-Μ π ο ὺ λ παρῶ.

Τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Γιάνναρη ἐβγῆκε τεῦχος πρῶτον
κι' αὐτὸ τὸ νέον Λεξικόν πολὺν θὰ κάμῃ κρότον.

Ἐβγῆκε δὲ καί τοῦ Πετρώφ τὸ «Ἐθνικὸν παιχίδι»
καί ὄλ' αὐτὰ εὐρίσκονται εἰς τοῦ Κωνσταντινίδη.

Ἐνῶ δὲ τὸ κεφάλι μας μέ συγγραφὰς θολώνει
ἐξέδωσε κι' ὁ φίλος Μπάρτ τὸν Ἐ ξ η ν τ α β ε λ ὶ ν η
κατὰ λαμπρὰν μετάφρασιν τοῦ πάλαι Οἰκονόμου
καί σπεύσατε πρὸς ἀγορὰν τοῦ πολυτίμου τόμου.

Τὸ Ἀ σ τ υ τῆς Πρωτοχρονιάς θὰ εἶναι μιὰ χαρὰ,
εἰκόνες μέ χρωματισμούς, Σαμάρα μουσική,
αὐτόγραφα ποιήματα καί ὕλη γλαφυρὰ,
θὰ εἶναι μιὰ ἐκπληξις γιὰ μᾶς μοναδική.

Στολίσματα πολλῶν εἰδῶν
εἰς τοῦ Αἰόλου τὴν ὁδόν.

Κατσιμίαια ὁ φίλος, ποῦ ἔλειπε 'στὰ ξένα,
μᾶς ἔφερε στολίδια καί λούσα ἕνα κι' ἕνα.
Μᾶς ἔφερε ὀμπρέλαις, μαστούνια κι' ἄλλα εἶδη
καί κάθε τί ὠραῖο τοῦ Παρισιοῦ στολίδι.
Μοσχοβολοῦν Εὐρώπη, μυρίζουνε Παρίσι,
μᾶς ἦλθαν φρέσκα φρέσκα καί εἶναι μιὰ χαρὰ,
ἐκεῖ καθέννας θαῦρη ὅποιον συρμὸ θέλῃσῃ,
ἀλλὰ πρὸ πάντων σκούφιας γιὰ ὄλα τὰ μωρὰ.
Καί ποιά καλὴ μητέρα γιὰ τὸ μονάκριβό της
εὐθύς δὲν θ' ἀγοράσῃ μιὰ τέτοια σκούφια πρώτης;
Ἐμπρὸς λοιπόν, κυρίαίς, 'στὸν νέο μου κουμπάρο
κι' ἐγὼ μιὰ τέτοια σκούφια τοῦ Φασουλῆ θὰ πάρω.

Ἐβγῆκαν τὰ ποιήματα
καί στείλετέ μας χρήματα.

Καί τέλος ἐξεδόθησαν οἱ νέοι μας οἱ τόμοι,
πωλοῦνται δὲ 'στὸ σπῆτι μας, πούναι κοντὰ 'στοῦ Ξύδη,
εἰς τῆς Ἐστίας τὸ γνωστὸν Κατάστημα κι' ἀκόμη
σ' ὄλα τὰ Καταστήματα τὰ τοῦ Κωνσταντινίδη.
Ἐκτὸς αὐτῶν θὰ εὑρετε τὸ κάθε μας βιβλίον
καί εἰς τοῦ Βίλμπεργ καί τοῦ Μπὲκ τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σᾶς κάνω—πῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέβῃ,
'στὴν Νεάπολιν ἐπάνω —κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μέ ξενοδοχεῖον Ξύδη, —δρῶ 'στὸ λάδι, τρεῖς 'στὸ ξύδι,

μέ Χημεῖον, μέ μιὰ μάνδρα, —μέ μεγάλ' οἰκοδομή
καί μιὰ χήρα δίχως ἄνδρα, —πούταν ἄλλοτε μαμμῆ.

Τύποις τοῦ Σταυριανοῦ—τοῦ ἱππέως τοῦ κλεινοῦ.